

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce a soudců JUDr. Veroniky Burianové a Mgr. Jana Šmakala ve věci

žalobce: **V. D., X**
v ČR bytem X
zastoupen Mgr. Petrem Václavkem, advokátem
sídlem Opletalova 1417/25, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím ve vrácení žádosti o udělení dočasné ochrany, evidované pod č. j. OAM-412484/DO-2024, žalobci jako nepřijatelné dne 11. 11. 2024, **o návrhu na vydání předběžného opatření,**

takto:

Žalovaný a Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie a všechny odbory cizinecké policie jsou povinni strpět pobyt žalobce na území České republiky do pravomocného skončení řízení vedeného u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 57 A 2/2025.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, který spatřuje v tom, že mu žalovaný dne 11. 11. 2024 vrátil podanou žádost o dočasnou ochranu jako nepřijatelnou, neboť žalobce získal dočasnou nebo mezinárodní ochranu v jiném členském státě EU, konkrétně v Polsku.
2. Součástí žaloby žalobce učinil návrh na vydání předběžného opatření, na jehož základě by byl strpěn jeho pobyt na území ČR po dobu soudního řízení v projednávané věci. Žalobce přicestoval na území EU dne 19. 7. 2024. Dne 12. 1. 2025 žalobce pozbude oprávnění pobývat v ČR na základě bezvízového styku s Ukrajinou. Poté bude žalobcův pobyt v ČR neoprávněný, což je důvodem pro zahájení řízení o povinnosti opustit území EU podle § 50a odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR, případně zahájení řízení o správním vyhoštění podle § 119 téhož zákona, s nímž je vždy spojena doba zákazu vstupu na území. Žalobce jemu hrozící vážnou újmu spatřuje v nebezpečí porušení jeho práva na život, práva nebýt vystaven mučení a krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení, bude-li před rozhodnutím o jeho žalobě nucen vycestovat do země původu, a to s ohledem na tam probíhající vojenský konflikt. Žalobce nemůže vycestovat do jiné bezpečné země, neboť nemá oprávnění k pobytu v jiné zemi.
3. Podle § 38 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) platí, že *byl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

vážnou újmu, může usnesením soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet. Ze stejných důvodů může soud uložit takovou povinnost i třetí osobě, lze-li to po ní spravedlivě žádat.

4. Protože pro soud byly rozhodující osobní poměry žalobce, které byly popsány v žalobě a doloženy přílohami k žalobě, nepovažoval soud za potřebné vyžádat si vyjádření žalovaného k návrhu na vydání předběžného opatření (srov. § 38 odst. 2 s. ř. s.).
5. Z ustálené judikatury soudů rozhodujících ve správním soudnictví vyplývá, že vrácení žádosti o udělení dočasné ochrany jako nepřijatelné podle § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace (dále jen „Lex Ukrajina“) může představovat nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s. a že zákonem stanovené vyloučení soudního přezkumu vrácení žádosti jako nepřijatelné podle § 5 odst. 2 Lex Ukrajina nelze v takovém případě aplikovat pro jeho rozpor s právem EU (srov. např. rozsudky zdejšího soudu ze dne 24. 10. 2023, č. j. 57 A 67/2023-37, body 16 až 20; nebo ze dne 24. 7. 2024, č. j. 57 A 34/2024-31, body 23 až 25). Pro potřeby rozhodnutí o předběžném opatření soud zastává shodný názor ohledně přípustnosti zásahové žaloby proti úkonu žalovaného, který spočívá ve vrácení žalobcovy žádosti o dočasnou ochranu jako nepřijatelné. Předběžně tak soud žalobu vyhodnotil jako přípustnou, tudíž přistoupil k posouzení důvodnosti návrhu na vydání předběžného opatření.
6. Zároveň si byl soud vědom vlastní dřívější rozhodovací praxe napříč senáty, od níž nebylo důvodu se jakkoli odchýlit, neboť žalobcův příběh nijak významně nevybočuje z dříve hodnocených situací, ve kterých soud potřebu zatímne upravit poměry účastníka shledal.
7. K nařízení předběžného opatření je třeba splnit tři kumulativní podmínky: (i) musí být podán návrh na zahájení řízení (žaloba), (ii) předběžné opatření se nařizuje na návrh a (iii) je zde potřeba zatímne upravit poměry účastníků řízení pro hrozící vážnou újmu.
8. První dvě podmínky byly v posuzovaném případě nepochybně splněny. Pokud jde o třetí podmínku, dospěl Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 24. 5. 2006, č. j. Na 112/2006-37, č. 910/2006 Sb. NSS, mj. k následujícím závěrům: „*Vážnou újmu je v případě, že předběžným opatřením má být podle návrhu účastníka - soukromé osoby uložena povinnost správnímu orgánu, nutno rozumět zejména takový zásah do právní sféry účastníka (resp. pokyn či donucení s obdobnými důsledky), který – v případě že by byl v řízení ve věci samé shledán sám o sobě nezákonným či shledán součástí nezákonného komplexnějšího postupu správního orgánu – představuje natolik zásadní narušení této jeho sféry, že po účastníkovi nelze spravedlivě požadovat, aby jej, byť dočasně, snášel*“.
9. Tvrdit a prokázat (resp. alespoň osvědčit prostřednictvím soudu doložených listin) existenci *hrozící vážné újmy* vyžadující nařízení předběžného opatření je povinností navrhovatele (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 6. 8. 2008, sp. zn. II. ÚS 808/08).
10. Žalobce osvědčil, že mu hrozí vážná újma, neboť po skončení jeho bezvízového styku bude v ČR pobývat nelegálně. Zároveň žalobci nebyla poskytnuta dočasná ochrana. Hrozící vážnou újmu přitom lze spatřovat i v bezprostředně hrozícím uložení povinnosti opustit území či uložení povinnosti správního vyhoštění. Ve skutkových poměrech případu žalobce jde o vážnou újmu, které je namístě předejít předběžnou úpravou poměrů. Soud proto žalovanému v souladu s návrhem uložil povinnost strpět pobyt žalobce na území ČR do pravomocného skončení tohoto soudního řízení. Současně soud za užití poslední věty § 38

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

odst. 1 s. ř. s. uložil tutéž povinnost i Policii ČR, Ředitelství služby cizinecké policie a všem odborům cizinecké policie, jelikož lze usuzovat, že při absenci jakéhokoli formálního osvědčení o oprávnění cizince pobývat na území ČR by cizinecká policie mohla vůči žalobci uplatňovat sankce za nelegální pobyt.

11. Lze shrnout, že soud vyhověl žalobcovu procesnímu návrhu a uložil žalovanému a Policii ČR, Ředitelství služby cizinecké policie a všem odborům cizinecké policie, povinnost strpět žalobcův pobyt na území ČR do pravomocného skončení řízení o žalobě vedeného u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 57 A 2/2025, neboť je třeba zatímně upravit poměry žalobce, kterému by jinak hrozila vážná újma.
12. Samozřejmě platí, že pokud by se v průběhu řízení o žalobě změnily žalobcovy poměry, může soud i bez návrhu rozhodnutí o předběžném opatření zrušit nebo změnit (srov. § 38 odst. 4 větu první s. ř. s.). Je tedy na účastnících řízení, zejména na žalovaném, aby soudu oznámili případnou změnu poměrů oproti stavu, ze kterého soud při rozhodování vycházel.
13. O nákladech řízení o návrhu na vydání předběžného opatření soud nerozhodoval, když bude postupovat podle § 145 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 64 s. ř. s. a o případných nákladech vzniklých v této souvislosti rozhodne v rozhodnutí o věci samé.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je kasační stížnost nepřipustná [srov. § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Předběžné opatření zaniká nejpozději dnem, kdy se rozhodnutí soudu, jímž se řízení končí, stalo vykonatelným (srov. § 38 odst. 4 věta druhá s. ř. s.).

Plzeň 15. ledna 2025

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu